

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 1

Str. Gheorghe Lazăr nr. 9B,
300081, Timișoara
Tel : +0256 243947
Fax : +0256 243948
e-mail : RelatiiR.Publice.TM@anaf.ro.

DECIZIA NR.4446/09.11.2018

privind soluționarea contestațiilor formulate de **dl. x**, înregistrate
la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x și nr.x

Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de Direcția Regională Vamală – Biroul Vamal de Interior x prin adresa nr.x, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x, respectiv prin adresa nr. 3058/17.04.2018, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x, asupra contestațiilor formulate de **dl. x**, CNP x, cu domiciliul în x, str. x, nr.x, ap.x, jud.x și cu domiciliul procedural ales în x, str. x, bl.x, ap.x, jud.x, prin avocat x, potrivit împuternicirilor avocațiale seria AR nr.256821, respectiv seria x, anexate în original la dosarul cauzei.

Obiectul contestațiilor îl constituie suma de **x lei** stabilită prin:

- Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, prin care s-a stabilit suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente TVA;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor.

- Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, prin care s-a stabilit suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente TVA;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor.

Contestațiile sunt depuse în termenul legal, prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că actele administrativ fiscale au fost comunicate contestatorului în data de **20.03.2018** potrivit confirmării de primire depuse în copie la dosarul cauzei și data depunerii contestațiilor la DGRFP Timișoara, respectiv

02.04.2018 și înregistrate sub nr.x și nr.x, așa cum reiese din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestațiilor.

Având în vedere prevederile pct.9.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia: *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, ori alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații 1 va proceda la conexarea contestațiilor formulate de domnul x împotriva Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți și a Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.268, art.269 și art.272 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestațiilor.

I.

A. Prin contestația îndreptată împotriva Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, dl. x solicită admiterea contestației ca fiind întemeiată, anularea actului administrativ ca fiind neîntemeiat și nelegal și pe cale de consecință exonerarea de la plata sumei de x lei reprezentând obligații fiscale accesorii ca nedatorate.

Contestatorul arată că la data de 15.03.2018 i s-a comunicat Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți prin care s-a stabilit, pentru perioada 01.01.2017-31.12.2017, suma de x lei cu titlu de accesorii, reprezentând:

- dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de x lei;
- dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de x lei;
- dobânzi de întârziere aferente accizelor în sumă de x lei.

De asemenea, contestatorul precizează că, această sumă a fost stabilită în baza Actului constatator nr.x emis de fostul Birou Vamal de Interior x, titlul de creanță care a mai constituit obiectul Dosarului execuțional nr.x, dosar ce a constituit obiectul unei contestații la executare, acțiune înregistrată la Judecătoria x sub nr.x*.

Actele de executare silită emise în Dosarul execuțional nr.x au fost anulate pentru motive de nelegalitate, de instanțele de judecată competente prin Sentința Civilă nr.x*, definitivă prin Decizia Civilă nr.x pronunțată de Tribunalul x prin care s-a dispus anularea actelor de executare silită întocmite în dosarul execuțional nr.x.

Față de cele prezentate, contestatorul susține că la data de 20.02.2018 – dată când a fost emis actul contestat, titlul executoriu în virtutea căruia a fost stabilită impunerea fiscală principală, respectiv Actul constatator nr.x și-a pierdut puterea executorie.

Contestatorul susține că nu poate fi invocat faptul că termenul de prescripție a fost suspendat sau întrerupt în toată această perioadă, întrucât toate actele de executare au fost anulate ca nelegale de către instanțele de judecată competente prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în Dosarul civil nr.x* al Judecătoriei x.

De asemenea, contestatorul arată că impunerea fiscală în sumă de x lei reprezentând accesorii a fost calculată la o impunere fiscală principală individualizată prin Actul constatator nr.x emis de Biroul Vamal de Interior x, astfel în conformitate cu prevederile art.110 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, invocă excepția privind prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii la o impunere fiscală principală individualizată prin Actul constatator nr.x, excepție care este întemeiată.

Pe fond, contestatorul evidențiază faptul că actul contestat este nelegal întrucât nu sunt evidențiate indicii certe privind modalitatea stabilirii acestor accesorii contestate, nu este evidențiat sub nicio formă criteriile avute în vedere de către autoritatea administrativă emitentă în momentul consemnării valorificării impunerii fiscale accesorii contestate, stabilindu-se o valoare fără nicio justificare legală.

Pentru motivele arătate, dl. x solicită admiterea contestației, anularea Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii ca fiind nelegală și exonerarea de la plată a sumei de x lei.

B. Prin contestația îndreptată împotriva Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, dl. x solicită admiterea contestației ca fiind întemeiată, anularea actului administrativ ca fiind neîntemeiat și nelegal și pe cale de consecință exonerarea de la plata sumei de x lei reprezentând obligații fiscale accesorii ca nedatorate.

Contestatorul arată că la data de 15.03.2018 i s-a comunicat Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți prin care s-a stabilit, perioada 01.01.2017-31.12.2017, suma de x lei cu titlu de accesorii, reprezentând:

- dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de x lei;
- dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de x lei;
- dobânzi de întârziere aferente accizelor în sumă de x lei.

De asemenea, contestatorul arată că, această sumă a fost stabilită în baza Actului constatator nr.x emis de fostul Birou Vamal de Interior x, titlul de creanță care

a mai constituit obiectul Dosarului execuțional nr.x, dosar ce a constituit obiectul unei contestații la executare, acțiune înregistrată la Judecătoria x sub nr.x.

Actele de executare silită emise în Dosarul execuțional nr.x au fost anulate pentru motive de nelegalitate de instanțele de judecată competente prin Sentința Civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x în dosar nr.x, definitivă prin nepromovarea cererii de apel în termenul legal.

Față de cele prezentate, contestatorul susține că la data de 20.02.2018—dată când a fost emis actul contestat, titlul executoriu în virtutea căruia a fost stabilită impunerea fiscală principală, respectiv Actul constatator nr.x și-a pierdut puterea executorie.

De asemenea, susține că nu poate fi invocat faptul că termenul de prescripție a fost suspendat sau întrerupt în toată această perioadă, întrucât toate actele de executare au fost anulate ca nelegale de către instanțele de judecată competente prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în Dosarul civil nr.x al Judecătoriei x.

Contestatorul arată că impunerea fiscală în sumă de x lei reprezentând accesorii a fost calculată la o impunere fiscală principală individualizată prin Actul constatator nr.x emis de Biroul Vamal de Interior x, astfel în conformitate cu prevederile art.110 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, invocă excepția privind prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii la o impunere fiscală principală individualizată prin Actul constatator nr.x, excepție care este întemeiată.

Pe fond, contestatorul evidențiază faptul că actul contestat este nelegal întrucât nu sunt evidențiate indicii certe privind modalitatea stabilirii acestor accesorii contestate, nu este evidențiat sub nicio formă criteriile avute în vedere de către autoritatea administrativă emitentă în momentul consemnării valorificării impunerii fiscale accesorii contestate, stabilindu-se o valoare fără nicio justificare legală.

Pentru motivele arătate, dl. x solicită admiterea contestației, anularea Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii ca fiind nelegală și exonerarea de la plată a sumei de x lei.

II. A. Prin Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, organele vamale în temeiul art.95, art.173 alin.(1), art.174 alin.(1) și alin.(5) și art.176 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pentru neachitarea la termenul scadent a drepturilor vamale principale, au calculat pentru perioada 01.01.2017-31.12.2017, accesorii în suma totală de x lei reprezentând:

- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente TVA;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor.

Drepturile vamale principale au fost stabilite prin Actul constatator nr.x emis Biroul Vamal x.

B. Prin Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, organele vamale în temeiul art.95, art.173 alin.(1), art.174 alin.(1) și alin.(5) și art.176 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pentru neachitarea la termenul scadent a drepturilor vamale principale, au calculat pentru perioada 01.01.2017-31.12.2017, accesorii în suma totală de x lei reprezentând:

- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente TVA;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor.

Drepturile vamale principale au fost stabilite prin Actul constatator nr.x emis Biroul Vamal x.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile contestatorului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul vamal mai avea dreptul să stabilească obligații de plată accesorii aferente unei datorii vamale stabilite în anul 2003 în condițiile în care, deși organul de soluționare a solicitat punctul de vedere raportat la soluțiile pronunțate de instanțele de judecată prin Sentința civilă nr. x a Tribunalului x pronunțată în dosarul nr. x*, Hotărârea civilă nr.x pronunțată în dosar nr.x și Incheierea civilă nr.x pronunțată în dosar nr.x de Judecătoria x, nu a analizat împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, reglementat de actele normative în vigoare în perioada analizată.

În fapt, Biroul Vamal de Interior xa calculat, pentru perioada 01.01.2017-31.12.2017, în sarcina domnului x, accesorii în sumă totală de x lei, după cum urmează:

- prin Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, accesorii reprezentând majorări de întârziere și dobânzi în sumă totală de x lei, aferente debitelor individualizate prin titlul de creanță Actul constatator nr.x (taxe vamale, accize și taxa pe valoarea adăugată).

- prin Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, accesorii reprezentând majorări de întârziere și dobânzi în sumă totală de x lei, aferente debitelor individualizate prin titlul de creanță Actul constatator nr. x (taxe vamale, accize și taxa pe valoarea adăugată).

În drept, potrivit art.347din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) *Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.*”

Aceste dispoziții legale sunt dispoziții cu caracter general și reglementează situația termenelor care au început să curgă sub imperiul legilor anterioare și pentru care legiuitorul a statuat că rămân supuse legilor vechi, ca excepție expresă de la principiul neretroactivității. Conform acestor dispoziții, prescripția dreptului organului fiscal/vamal de a stabili obligații fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data când s-a născut dreptul acestuia la acțiune, astfel încât cauzele de întrerupere și/sau suspendare pot fi atât cele prevăzute de legea veche, cât și cele prevăzute de noua lege, pentru termenele care au început să curgă sub imperiul legii vechi.

Dispozițiile legale anterior citate sunt aplicabile și în ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii în baza principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, astfel că acestea nu mai pot fi stabilite după împlinirea termenelor de prescripție la executare pentru debitele principale, având în vedere și prevederile art.1 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, conform căroră: „*odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii*”.

De asemenea, în ceea ce privește efectul cauzelor de întrerupere a cursului prescripției, art.17 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat prevede în mod expres următoarele:

“*Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se ivi împrejurarea care a întrerupt-o.*”

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.”

Norma legală în vigoare la data la care au început să curgă termenele de prescripție extinctivă este O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră:

„Art.131.-(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

„Art. 132.-Termenul de prescripție prevăzut la art.131 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii; (...)”

„Art.133.- Termenul de prescripție prevăzut la art.131 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silită

sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute în titlul executoriu ori a recunoasterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită;

d) în alte cazuri prevazute de lege.”

Începând cu data de 01.01.2016 în vigoare sunt dispozițiile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

“Art. 215-(1) Dreptul organului de executare silită de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.”

“Art. 216 - Termenul de prescripție prevăzut la art. 215 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii;(…)

Art. 217 - Termenul de prescripție prevăzut la art. 215 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; (...)

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită;”

În speță, fiind vorba de obligații vamale devin incidente și dispozițiile art.158, art.165 și art.187 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Art.158 - (3) Declarația vamală și actul constatator sunt titluri executorii care se onorează de către societatea bancară, fără accept, poprire și validare.”

“Art. 165 - (1) Datoria vamală se stinge prin:(…);

d) împlinirea termenului de prescripție extinctivă; (...)”

“Art. 187 - (1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.”

Aplicând toate aceste dispoziții legale la speța ce face obiectul contestației raportat la documentele existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

Obligația fiscală în sumă de x lei reprezentând majorări și dobânzi de întârziere, calculate pentru perioada 01.01.2017- 31.12.2017, este aferentă obligațiilor de plată stabilite prin Actul constatator nr. x emis de Biroul Vamal de Interior x.

Obligația fiscală în sumă de x lei reprezentând majorări și dobânzi de întârziere, calculate pentru perioada 01.01.2017- 31.12.2017, este aferentă obligațiilor de plată

stabilite prin Actul constatator nr. x emis de Biroul Vamal de Interior x.

Prin contestațiile formulate contestatorul invocă prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii, întrucât dosarele execuționale ce au la bază Actele constatatoare nr.x și nr.x au fost anulate pe motiv de nelegalitate prin Decizia civilă nr.x pronunțată de Tribunalul x în dosarul nr.x* și Sentința civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x în dosarul nr.x, definitivă.

Având în vedere că la dosarele contestațiilor depuse de dl. x nu sunt anexate documente de natura mijloacelor de probă care întrerup sau suspendă dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale accesorii, organul de soluționare a contestației prin adresa nr.x a solicitat AJFP x – Serviciul Colectare Persoane Fizice, completarea dosarului contestațiilor cu aceste documente.

Prin adresa de răspuns nr.x, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x, Administrația Județeană a Finanțelor Publice x-Serviciul Colectare Executare Silită Persoane Fizice a transmis somația nr.x și titlu executoriu nr.x, comunicate contestatorului prin publicitate potrivit Anunțului colectiv nr.x, Sentința civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x Decizia civilă nr.x pronunțată de Tribunalul x, Încheierea civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x, Decizia civilă nr.x pronunțată de Tribunalul x, Încheierea civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x, Decizia civilă nr.x pronunțată de Tribunalul x și Încheierea civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x.

Din analiza acestor documente transmise de AJFP x-Serviciul Colectare Executare Silită Persoane Fizice, organul de soluționare a contestațiilor reține că:

Prin Decizia civilă nr.x pronunțată de Tribunalul x în dosarul nr.x*, instanța de judecată în considerentele deciziei referitor la procedura de executare silită, a reținut: „În mod corect Judecătoria pentru contestația la executare formulată a motivat că aceasta a fost efectuată cu respectarea condițiilor de legalitate prevăzute de codul de procedură fiscală.

Astfel obligațiile fiscale ale contestatorului x au fost stabilite după cum urmează: suma de x lei prin Actul constatator nr.x, procesul verbal de contravenție nr.x, comunicate debitorului la data de 01.10.2003, Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, procesul verbal nr.x în dosarul execuțional nr.x, suma de x lei, în dosarul execuțional nr.x, stabilită prin Actul constatator nr.x, procesul verbal nr.x, Decizia nr.x, proces verbal de executare silită nr.x, Decizia nr.x, Decizia nr.x, proces-verbal nr.x, suma de x lei, în dosarul execuțional nr.x, stabilită prin Actul constatator nr.x, proces verbal nr.x, Decizia nr.x, Decizia nr.x.

*În ceea ce privește comunicarea acestora Tribunalul reține că potrivit art.44 cod procedură fiscală „Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruiia îi este destinat”. **În speța de față însă actele fiscale au fost comunicate greșit astfel că domiciliul recurentului se găsește în x str.x și nu în Timișoara str. x,***

Tribunalul constată că recurentul și-a schimbat domiciliul situație în care intimata era obligată să depună diligențe pentru aflarea noului domiciliu și să nu comunice actele fiscale la vechiul domiciliul.

Pentru motivele arătate mai sus Tribunalul reține comunicarea actelor fiscale cu încălcarea prevederilor art.44 cod de procedură fiscală motiv pentru care în temeiul art.312 cod procedură civilă va admite recursul și în consecință va modifica în parte hotărârea recurată în sensul că admite în parte contestația la executare și dispune anularea actelor de executare întocmite în dosarele ex. nr.1834, 2058 și 884.

Față de starea de fapt reținută mai sus va respinge capătul de cerere privind constatarea încetării executării silitite, având în vedere că contestatorul nu se regăsește în această situație.”

Pentru aceste motive în numele legii decide:

Admite recursul formulat de recurentul x, domiciliat în x, str. x, nr.x, ap. x, jud. x, împotriva sentinței civile nr.x pronunțată de Judecătoria x în dosar nr.x*, în contradictoriu cu intimata Autoritatea Națională a Vămilelor și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale x.

Modifică în parte hotărârea recurată în sensul că admite în parte contestația la executare și dispune anularea actelor de executare întocmite în dosarele ex. rr.x, x și x.”

Se reține că prin adresa nr.x, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale x îi recomunică contestatorului faptul că este înregistrat în evidențele DRAOV xcu o creanță în sumă de x lei stabilită în baza următoarelor titluri:

În dosar x:

- Act constatator nr.x – debit x lei,
- Decizie nr.x – majorări de întârziere x lei,
- Proces verbal cheltuieli de executare silită nr.x – debit x lei,
- Proces verbal nr.x – majorări și penalități de întârziere x lei.

În dosar x:

- Act constatator nr.x – debit x lei,
- Proces verbal nr.x – majorări și penalități de întârziere x lei,
- Decizie nr.x – majorări și penalități de întârziere x lei,
- Proces verbal cheltuieli de executare silită nr.x – debit x lei,
- Decizie nr.x – majorări de întârziere x lei,
- Decizie nr.x- majorări de întârziere x lei,
- Proces verbal nr.x – majorări și penalități de întârziere x lei.

Adresa sus menționată a fost comunicată contestatorului în data de x prin remiterea, sub semnătură, potrivit semnăturii olografice.

De asemenea, prin adresa nr.x, confirmată de primire în data de x, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale x îi transmite dl.x, Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii, Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii și Decizia de anulare a penalităților de întârziere.

Pentru obligațiile vamale stabilite prin Actul constatator nr.x, Administrația Județeană a Finanțelor Publice x a emis somația nr.x și titlu executoriu nr.x din data de x, comunicate prin publicitate potrivit Anunțului colectiv nr.x, anexat la dosarul cauzei.

Pe rolul Judecătoriei x fost înregistrat dosarul nr.x, având ca obiect contestație la executare formulată de contestatorul x împotriva Administrației Județene a Finanțelor Publice x.

Prin Încheierea civilă nr.x pronunțată de către Judecătoria x în ședință publică din data de 20.09.2017 în dosar nr.x, instanța de judecată în considerentele încheierii reține:

“În acord cu susținerile contestatorului, instanța reține că dreptul intimitei de a solicita executare silită în baza Actului constatator nr.x este prescris, întrucât executarea silită inițiată în temeiul acestui act a fost anulată și, prin urmare, actele de executare efectuate în dosarul execuțional nr.x al Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale x nu au întrerupt cursul prescripției.

Conform art.131 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală (aplicabil raportat la data emiterii titlului de creanță), dreptul organului de executare silită de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui ce a luat naștere acest drept. Având în vedere că titlu executoriu prin care s-a stabilit impunerea fiscală principală a fost emis în 25.09.2003, rezultă că termenul de prescripție de 5 ani reglementat a început să curgă la data de 01.01.2004 și s-a împlinit la data de 01.01.2009.

Prin prescripție, titlu executoriu prin care s-a stabilit impunerea fiscală principală și-a pierdut puterea executorie. Față de acest aspect, este nelegală stabilirea impunerii fiscale accesorii în valoare totală de x lei, individualizată prin Decizia nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, impunere calculată la obligația fiscală principală cu privire la care a intervenit prescripția.

Pentru aceste motive decide:

Dispune anularea somației nr.x și a titlului executoriu nr.x, precum și anularea întregii executări silită care formează obiectul dosarului execuțional al Administrației Județene a Finanțelor Publice x.”

Prin adresa nr.x Serviciul Juridic aduce la cunoștință Serviciului Colectare Executare Silită Persoane Fizice din cadrul AJFP x că prin Sentința Civilă nr.x pronunțată în dosarul nr.x, Judecătoria x a admis contestația la executare formulată de către debitorul x și a dispus anularea somației nr.x și a titlului executoriu nr.x emise de AJFP x în dosar de executare nr.x, motivat de faptul că dreptul intimitei de a solicita executarea silită în baza Actului constatator nr.x este prescris, întrucât executarea

silită inițiată în temeiul acestui act a fost anulată și prin urmare actele de executare efectuate în dosarul execuțional nr.x al D.R.V. x nu au întrerupt cursul prescripției.

Administrația Județeană a Finanțelor Publice x a formulat apel împotriva Sentinței civile nr.x, care a fost respins prin Decizia civilă nr.x pronunțată în ședință publică în data de 19.02.2018 de Tribunalul x– Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

De asemenea, pe rolul Judecătoriei Timișoara a fost înregistrat dosarul nr.x, având ca obiect contestație la executare formulată de contestatorul x împotriva Administrației Județene a Finanțelor Publice x.

Prin Hotărârea civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x în ședința publică din 02.12.2015 în dosarul nr.x, instanță de judecată în considerentele hotărârii reține:

“Prin somația nr.x și titlu executoriu nr.x emisă de intimata Administrația Județeană a Finanțelor Publice x, aceasta a declanșat în temeiul prevederilor art.145 al.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală rep. executarea silită împotriva contestatorului pentru recuperarea debitului în cuantum de x lei reprezentând taxe vamale, accize, TVA.

Titlurile de creanță care au stat la baza emiterii actelor de executare contestate sunt reprezentate de AC nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, p.v. nr.x.

(...)

Instanța reține că art.44 aln.1 Cod procedură fiscală și art.44 pct.1 din Normele de aplicare stabilesc obligații imperative ale organului fiscal: de a comunica orice act administrativ contribuabilului, de a nu începe nici o executare înainte de comunicare.

Întrucât titlu de creanță reprezintă un act administrativ fiscal în accepțiunea art.41 din OG 92/2003 privind Codul procedură fiscală republicată, acesta trebuie comunicat contribuabilului, în speță contestatorului, în conformitate cu dispozițiile art.44 alin.1 Cod procedură fiscală și art.44 pct.1 din Normele de aplicare.

Executarea silită este legală, în măsura în care dispozițiile legale cu privire la condițiile de începere a executării silite, sunt perfect îndeplinite.

Conform dispozițiilor art.45 Cod procedură fiscală, actul administrativ produce efecte numai în momentul comunicării.

Intimata nu a făcut dovada că a comunicat contestatorului titlurile de creanță, respectiv decizia AC nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, dispoziția de urmărire nr.x, p.v. nr.x, executarea silită este nelegală.

Dispune anularea popririi emise de intimată în dosarul de executare nr.x9, a somației nr.x, a titlului executoriu nr.x și a întregii executări silite pornite în baza actelor de executare mai sus menționate.”

Se reține că la dosarul contestației este anexată și Încheierea civilă nr.x pronunțată în ședință publică din 22.11.2017 de Judecătoria x în dosar nr.x în considerentele căreia:

”Instanța nu poate reține argumentele contestatorului care a menționat că nu avut cunoștință despre motivul de contestație invocat ulterior, prin răspunsul la întâmpinare, decât urmare a comunicării întâmpinării formulate de intimată.

Astfel, așa cum s-a reținut mai sus Decizia nr.x, atașată întâmpinării i-a fost comunicată contestatorului la data de 07.02.2017, astfel cum rezultă din comunicarea atașată la fila 30 a dosarului.

Prin urmare, motivul invocat putea fi cunoscut de contestator încă de la momentul formulării contestației la executare.

Or, într-o astfel de situație instanța nu are posibilitatea de a analiza apărările formulate cu depășirea termenului imperativ de 15 zile în cadrul căruia pute fi formulată contestație împotriva executării silită însăși.

(...)

Prin urmare, contestația formulată va fi soluționată numai prin prisma motivelor de contestație invocate în termenul legal, respectiv prin cererea depusă la data de 26.06.2017

Pentru aceste motive hotărește:

Respinge contestația la executare formulată de contestatorul x având CNP x, împotriva intimantului Administrația Județeană a Finanțelor Publice x.”

În condițiile în care prin contestația formulată contestatorul a invocat excepția privind dreptul de a stabili obligații fiscale accesorii având în vedere că toate actele de executate silită au fost anulate de către instanțe de judecată competente, DGRFP Timișoara - Serviciul Soluționare Contestații 1 a solicitat Biroului Vamal de Interior x exprimarea punctului de vedere raportat la soluțiile pronunțate de instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.6 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare: *„(1)[...] În exercitarea dreptului său de apreciere, **organul fiscal trebuie să ia în considerare** opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și **soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor.** „*

Prin adresa de răspuns nr. x înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr.x, Biroului Vamal de Interior x a precizat următoarele:

„- la data de 31.08.2014 B.V. x a preluat în evidențele contabile debitul restant

al d-nul x CNP x în sumă de x lei conform Actelor constatatoare x și x (sumă înregistrată în evidențele contabile la acea dată inclusiv și accesorii calculate până în 31.12.2012).

Deoarece până la data prezentei B.V. xș nu a intrat în posesia documentelor care anulează Actele constatatoare x și x ne menținem punctul de vedere că la debitul restant existent trebuie actualizate accesorii periodic iar în acest sens B.V. x a emis decizii de accesorii nr.x, x, x, x, x, x, x, x.

Menționăm că B.V. x nu are competență de a expune punctul de vedere cu privire la soluțiile pronunțate de instanțele de judecată, de aceea vă rugăm să vă adresați Serviciului Juridic din cadrul DGRFP x.”

Față de aspectele prezentate, în ceea ce privește termenul de prescripție a dreptului organelor vamale de a stabili obligații de plată reprezentând majorări de întârziere și dobânzi aferente datoriei vamale pentru perioada 01.01.2017-31.12.2017, se rețin următoarele:

Potrivit dispozițiilor legale referitoare la comunicarea actelor administrative fiscale obligațiile de plată stabilite și individualizate prin titlurile de creanță, în speță diferența de datorie vamală, precum și accesorii datorate pentru neplata/plata cu întârziere a acestor diferențe, produc efecte din momentul în care sunt comunicate contribuabilului (în același sens, și somația și titlurile executorii produc efecte din momentul în care sunt comunicate); de asemenea comunicarea trebuie să fie efectuată în interiorul termenului de prescripție, cu respectarea dispozițiilor legale, tocmai pentru a da dreptul organului fiscal de a solicita plata sumelor respective.

În cazul în speță, se reține că organele vamale emitente al titlurilor de creanță - Actele constatatoare nr.x și nr.x – deși au emis actele de executare, așa cum s-a arătat mai sus, aceste au fost anulate de către instanțele de judecată, întrucât comunicarea actelor fiscale a fost făcută cu încălcarea prevederilor art.44 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, în cuprinsul Referatelor cu propuneri de soluționare a contestației, organele vamale nu au formulat precizări cu privire la motivele de întrerupere/suspendare a cursului prescripției dreptului de a stabili obligații de plată accesorii, precizând doar că:

“Dl. x figurează la poziția 59 din Stadiul măsurilor întreprinse în vederea recuperării obligațiilor vamale înscrise emisă de Serviciul Colectate și executare Silită Persoane Fizice din cadrul AJFP x și transmisă informatic instituției noastre, astfel că invocarea prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii în cazul Actului constator nr.x nu este întemeiată.”

“Dl. Lorenț Valentin figurează la poziția 60 din Stadiul măsurilor întreprinse în vederea recuperării obligațiilor vamale înscrise emisă de Serviciul Colectate și

executare Silită Persoane Fizice din cadrul AJFP x și transmisă informatic instituției noastre, astfel că invocarea prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii în cazul Actului constatator nr.x nu este întemeiată.”

Starea de fapt în ceea ce privește dreptul de a solicita executare silită în baza Actului constatator nr.x a fost analizată de Judecătoria x, conform celor expuse mai sus, concluzia fiind dreptul intimatului de a solicita executare silită în baza Actului constatator nr.x este prescris, întrucât executarea silită inițiată în temeiul acestor acte a fost anulată și prin urmare actele de executare efectuate în dosarul execuțional nr.x ale DRV x nu au întrerupt cursul prescripției.

De asemenea, în ceea ce privește dreptul de a solicita executarea silită în baza Actului constatator nr.x, se reține că executarea silită inițiată în dosarul execuțional nr.x a fost anulată, potrivit Deciziei civile nr.x pronunțată de Tribunalul x în ședință publică la data de 20.02.2013 în dosar nr.x*, respectiv executarea silită în dosarul execuțional nr.x prin Sentința civilă nr.x pronunțată de Judecătoria x în dosar nr.x, pe motiv că intimata nu a făcut dovada că a comunicat contestatorului titlurile de creanță.

Organele vamale nu au comunicat punctul de vedere raportat la soluțiile pronunțate de instanțele de judecată, deși le-a fost solicitat în mod expres de către organul competent în soluționarea contestației prin adresa nr.x.

Ca atare, nefiind prezentate dovezi de întrerupere/suspendare a cursului prescripției dreptului de a cere executare silită a debitului principal reprezentând taxe vamale, comision vamal și TVA înăuntru perioadei de prescripție care să conducă la curgerea de noi termene de prescripție, în conformitate cu dispozițiile legale antecitate, organul de soluționare a contestației este în imposibilitatea verificării dreptului organelor vamale de a stabili accesorii aferente drepturilor vamale, motiv pentru care se va face aplicarea prevederilor art. 279 alin. (3) și alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile

în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct.11.4-11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin OANAF nr.3741/2015, unde se stipulează:

“11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Prin urmare, Direcția Regională Vamală x – Biroul Vamal de Interior x, va proceda la reanalizarea situației de fapt fiscale a contestatorului ținând cont de prevederile legale, de motivațiile contestatorului, precum și de cele reținute în prezenta decizie și la stabilirea corectă a accesoriilor datorate.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art. 279 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.4 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E

- Desființarea Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, prin care s-a stabilit accesorii în sumă de **x lei** reprezentând:

- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente TVA;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor.

- Desființarea Deciziei nr.x referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, prin care s-a stabilit accesorii în sumă de **x lei** reprezentând:

- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente TVA;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor,

urmând ca organul vamal să reanalizeze situația fiscală a contestatorului, ținând cont de prevederile legale în vigoare, susținerile acesteia și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie se comunică la :

- Dl. x
- Biroul Vamal de Interior x

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

x